

תת"ע (חיפה) 11512-07-23 - מדינת ישראל נ' שפיק חסנין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11512-07-23 מדינת ישראל נ' חסנין
תיק חיצוני: 11153643397

לפני כבוד השופט אור לרנר

מאשימה
נגד מדינת ישראל

נאשמים
שפיק חסנין

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם, עורך דין במקצועו, טוען כי ביום הדיון סבל מכאבים עזים אשר לא אפשרו לו להתנייד ולהגיע לדיון. לטענתו, יש לו סיכויי הגנה גבוהים כנגד האישום, שכן במסלול בו נסע לא היה תמרור שמעיד על הגבלת מהירות. כן טוען כי מסלול הנסיעה שלו תועד והוא מתכוון להציגו בבית המשפט.

ביום 17.05.25 הוריתי למאשימה להגיש תגובתה, וכן הוריתי לנאשם לפרט נימוקי הגנתו ולהבהיר מדוע לא הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון (כפי שעשה ביום 06.02.25).

הנאשם הגיש לתיק בית המשפט את אותה הבקשה בשנית.

המשיבה טוענת כי לא ברור מדוע לא הגיש הנאשם, שהוא גם עורך דין במקצועו, בקשת דחיה בזמן, שעה שידע אודות מועד הדיון.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

בבקשתו, הנאשם לא חולק כי ידע אודות מועד הדיון שנדחה על פי בקשתו מיום 06.02.25. הנאשם לא התייצב לדיון נוכח מגבלה פיזית לטענתו, וצירף אישור רפואי מתאים. עיון באישור הרפואי מלמד כי הוא הופק בדיעבד (ביום 13.02.25, כיומיים לאחר מועד הדיון). יתרה מכך, אכן לא ברור מדוע לא הגיש הנאשם בקשת דחיה מסודרת נוכח הנסיבות, בדיוק כפי שעשה ביום 06.02.25. אף לאחר שהוריתי לנאשם לנמק מדוע לא הגיש את הבקשה האמורה, לא עשה כן.

הדברים יפים מכוח קל וחומר שעה שהנאשם הוא עורך דין בעצמו, ויודע היטב את החוק ואת ההתנהלות באשר להתייצבות לדיונים בבית המשפט (מעבר לעובדה שכאמור, הוזנה בחובת התייצבות ביום 06.02.25).

באשר לטענתו של הנאשם בדבר סיכויי הגנתו, הנאשם לא מילא אחר הוראתי מיום 17.05.25, ולא פירט את נימוקי הגנתו כראוי. בבקשתו ציין כי במסלול בו נסע לא היה תמרור המורה על הגבלת מהירות ובידי הנאשם תיעוד לכך. ראוי היה כי הנאשם יצרף את התיעוד האמור לבקשתו, במיוחד נוכח הבהרת בית המשפט בעניין זה. במצב דברים זה, הרי שמדובר בטענה שנטענה בעלמא ללא ביסוס ראיתי. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת (נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו), שם טען המערער כי שסיכויי הגנתו גבוהים מבלי לפרטם:

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישושה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראיתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".

לאור האמור לעיל, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין בעניינו, ולפיכך אני דוחה את הבקשה. פסק הדין מיום 11.05.25 יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"ה, 19 יוני 2025, בהעדר הצדדים.